

Zondag 10 november 2024 (kleur: wit met groene stola)

Gereformeerde kerk Nieuwendijk

Orde van dienst

Meezinglied vooraf: Hemelhoog 110: 1, 2, 3 ([Dit is mijn hand en dat mijn voet](#))

Welkom (ouderling)

Komen

Bemoediging en groet

Belijdenis en doop

Inleiding

Belijdend lied: Lied 344: 1, 2, 3 “Wij geloven één voor één en ook samen”

Belijdenis doopouders en doop

Zingen Hemelhoog 629: 1, 2 (De kracht van uw liefde)

Kinderdoop

Lied [Nooit gedacht...](#)

muziek: “[Wonderlijk](#)”

Lied 354: 1, 4 (Jouw leven staat aan het begin)

Woord

1e lezing Exodus 35: 4-5, 25-26 en 29

Lied Hemelhoog 552: 1, 2, 3 (Voor alle goed gaven Heer)

2e lezing I Korintiërs 12: 12-22

Lied 276: 1, 3 (Zomaar een dak boven wat hoofden)

Overdenking

We zijn vandaag in een heel gemengd gezelschap samen.

De wekelijkse kerkgangers of thuisvierders en degenen die vandaag zijn als vriend, vriendin of familielid van de doopouders

De één gelovig, de ander twijfelend of sceptisch.

Toch is er iets wat in alle culturen en geloven speelt.

We ervaren een kracht die ons allemaal inspireert om het goede te willen doen.

Er is een kracht die we allemaal nodig hebben, net als zuurstof, water en voedsel.

Ik geloof zelf niet dat die kracht uitsluitend werkt als je gelooft in het hogere.

Die kracht is er al voor we worden geboren, gaat nu ook al mee met de kleine dopelingen.

Gaandeweg zullen ze van jullie leren erover te spreken.

Zo gaan ze hem herkennen en erop vertrouwen.

De bijbel begint er mee: de Geest van God zweeft boven het leven.

Ook boven de chaos en de onrust.

Ook daar – want ook kinderen zullen, net als wij allemaal, tegen tekort aanlopen.

Het menselijk tekort - ook dat leren ze voor een deel van jullie, ook al willen we het niet.

En van familie, vrienden, klasgenoten – het is er, zoals de donkere nacht de lichte dag nimmer verlaat.

Hoe je omgaat met Geestkracht en tekort, daarin verschillen we vaak.
Kun je die verschillen hanteren?

Ja, je kunt veel van die verschillen hebben, en van elkaar leren, als je daarbij maar niet vergeet waar het mee begon.

Begin bij die onderling verbindende kracht, die geestkracht, die ons allen inspireert om ons leven zinvol en goed vorm te geven.

Paulus, de schrijver van de brief aan de Korintiërs begint ook bij dat begin.

Er is iets dat ons een maakt, zegt hij.

Dat wordt ons geschonken.

Er is eenheid, en Paulus noemt dat: lichaam.

Één lichaam – een beeldspraak voor de eenheid die we ervaren.

En in dat lichaam gebeurt van alles - omdat de leden verschillen.

Er is één lichaam – daarom kunnen we zo verschillend zijn.

Kijk om je heen, zie de veelheid, de verscheidenheid om je heen.

En toch begint alles met die ene kracht, die geestkracht, die adem van God die zweeft boven ons leven.

Geest van God, levensadem.

Daarmee komen we wel steeds meer in de christelijke taal – maar ik hoop dat je blijft aanhaken.

Want juist in die christelijke traditie wordt het dan zo spannend.

Want lichaam: dat is én leven én dood.

De bijbel vertelt een bijzonder verhaal over lichaam, dood en leven.

Dat verhaal werpt nieuw licht op ons dagelijks leven.

Wij kunnen sterven

en

wij kunnen opstaan.

Je kunt sterven van verdriet, gemis en eenzaamheid.

Je kunt sterven van de pijn die onrecht in jouw leven heeft aangericht.

Je kunt sterven in de diepe duisternis van uitzichtloosheid.

Het bijbelse verhaal zegt: daar, in die diepte, daar verlaat die wereldwijde geestkracht je niet – ook al ervaar je dat vaak niet.

In die diepte is er een reisgenoot die jou bijblijft.

Een reisgenoot die het met jou in de dood uithoudt.

En met jou opstaat tot nieuw leven.

De Bijbel vertelt over die beweging, van sterven en opstaan, met het levensverhaal van Jezus van Nazareth.

Zijn leven, sterven én opstaan.

Dat werpt nieuw licht op al die mensen die door de diepte, door nood en dood heen, nieuw leven vinden.

Die ervaren – vaak pas achteraf – dat die wereldwijde kracht nooit helemaal weg is geweest.

Op die weg is de Geest van Jezus je reisgenoot.

Het is een kracht die je, daar moeten we ook eerlijk in zijn, vaak niet voelt.

Maar die je toch kan inspireren om je eraan toe te vertrouwen.

Dan wordt het een belijdenis-moment: een keuze-moment.

Een moment waarin je zegt: ook al voel ik die kracht nu niet, ik vertrouw erop dat hij er zal zijn, en ik leef naar de wil van die kracht om het leven goed te leven.

Een moment waarin je zegt: ook al voel ik de kracht niet, ik kies ervoor om zó naar jou te kijken dat ik dan in jou die kracht zie doorwerken.

De wereldwijde geestkracht verbindt ons.

Als je hem bij tijd en wijle ziet en herkent, helpt die kracht je deze wereld tot een huis te maken van eenheid en gebed.

Daar draag je aan bij door hartstochtelijk ervoor te kiezen om in de ander die kracht te willen ontdekken.

In de taal van het christendom: de Geest van God of Jezus Christus.

Vanuit die keuze zul je dan al je gaven inzetten om over verschillen heen, zelfs over en door kwaad en onrecht heen, de ander niet los te laten.

Om de ander niet af te schrijven, maar te blijven zien als door de Geestkracht geïnspireerde mens.

Lichaam van mensen die door de diepste diepten heen die wereldwijde geestkracht ontvangen.

Mensen waarin God Geestkracht werkzaam *is*.

De Ene.

Amen.

Antwoord

Lied Hemelhoog 677 (God roept ons allen tot de daad) met afwijkende tekst:

Bewaar de eenheid van Gods Geest,
de eenheid die God geeft.
Hij scheidt gemeenschap onderling,
waar de gemeent' uit leeft.
De Heer' geeft liefde voor elkaar
en maakt ons eensgezind.
Wie leeft in vrede laat het zien,
dat liefde samenbindt.

2 Eén lichaam en één Heil'ge Geest,
die de gemeente leid.

Eén hoop omdat de Heer' ons riep
in Zijn goedgunstigheid.

Eén Heer' en één geloof in Hem,
één doop in 't watergraf.

Eén God en Vader, die aan ons
Zijn heil en vrede gaf.

3 Hij geeft een taak aan ieder mens,
die tot Zijn kerk behoort.

God schenkt Zijn gaven aan elkeen,
die naar Zijn roepstem hoort.

Verdraag dan met zachtmoedigheid
elkaar om Jezus' woord.

Volg samen Jezus Christus na,
u die Hem toebehoort.

Dankdag voor gewas en arbeid – volheid, gave en opdracht

In het najaar staan we in de kerk stil bij oogst en werk.
Vanouds heet dat dankdag voor gewas en arbeid.

In de schikking zien we daar elementen van terug.

Het is een thema dat veel vragen oproept.

Veel van gewas en arbeid hebben we door wetenschap in onze vingers gekregen.
We hebben er zelfs onze wetten aan kunnen opleggen.

Veel daarvan geeft enerzijds reden om dankbaar te zijn.

De welvaart is groot in ons land, de opbrengst van het land hoog, arbeid is doorgaans
veilig geworden.

Tegelijk weten we niet zo goed waar het allemaal naar toe gaat.

We weten niet goed wat we teweeg brengen op de lange termijn met onze wetten die
we het zaad opleggen.

We weten óók dat onze welvaart en grote oogsten, onze sterke economie, direct
invloed hebben op armen in ons land en wereldwijd.

En die invloed is vaak niet rechtvaardig.

Daarom brengt dit thema 'Dankdag' ons ook bij onze verantwoordelijkheid.

Dan is het 'danken en delen'.

Dan is het, met de bijbellezing van zojuist in het achterhoofd, ook je
verantwoordelijkheid nemen om waar mogelijk je gaven in te zetten voor een
rechtvaardige wereld, een huis voor alle mensen dat met Gods rechtvaardigheid te
maken heeft.

Dat is dankbaar leven.

Straks, als de kinderen terugkomen, zullen we hen vragen om bij de uitgang wat van
de oogst mee te nemen.

Om die in ontvangst te nemen en te kijken wat bij hen past dat ze ermee kunnen doen.

Dank je?
Deel je?
En met wie deel je dan?

Heb het er met hen over.
Heb het er met elkaar over.

En laten we nu van harte onze dankbaarheid uitzingen met het oude bekende lied
Dank dank nu allen God.

Lied 704: 1, 2, 3 (Dank dank nu allen God)

Voorbeden in 3 intenties en gezongen acclamatie (lied 367e), stil gebed, Onze Vader

In doopvieringen danken we voor het leven van de dopeling.
In onze gebeden noemen we daarbij steeds degenen die een kindervens onvervuld zagen, degenen die een kind verloren door de dood, soms al tijdens de zwangerschap, en zij die een kind verloren door vervreemding en of verwijdering.

Met kinderen die gedoopt worden geven we een doopkaars mee.
Dat licht verwijst naar het licht van Christus, de opgestane Heer.
Ook het gemis van een kind willen we in dat licht plaatsen.
Daarom ontsteken we bij de gebeden een speciale doopkaars met het licht van de paaskaars.

[ontsteken speciale doopkaars]

Een doopkaars met een paarse rand – teken van ingetogenheid en het dragen van de nood in de wereld.

Wie goed kijkt zal zien dat in die paarse rand een smalle roze rand zit.
Het licht van Christus doordringt ook het paars van verdriet en gemis.

Collecten

Muziek, terwijl de kinderen in de kerk komen.

Dankstond met de kinderen

Gaan

Lied Hemelhoog 472: 1 (Ga nu heen in vrede)

Zegen **met gesproken 'amen'**

Lied Hemelhoog 472: 2 (Ga nu heen in vrede)